„Stjernen"
Udiver: Peter Ebbesen.

Aarhus Amtssygehus.

(Korresp. forts. fra forr. No.)

Den 9de om Morgenen ankom vi til New York. Her havde jeg atter Uheld; der var temmelig langt fra Toget til Færgerne og min Rejsekuffert var temmelig tung, saa at jeg kun kunde gaa langsomt. Jeg blev derfor tilligemed et Par Damer lidt tilbage. Da vi endelig kom frem, laa der to Færger, men der var Ingen til at vise os den rette. Vi traadte da over paa den nærmeste for at forhøre os og — ak! i samme Øjeblik løsnede de. Af kunde vi nu ikke komme, og maatte derfor følge med til New York City, istedetfor vi skulde til Hoboken. Da vi kom af Færgen, maatte vi først tage en besværlig Spadseretur for at komme til Sporvognene. Vi kjørte dernæst en halv Mil eller mere, til vi endelig kom til en Plads, hvor Færgen gik til Hoboken. Vi gik da ombord, men til vor Skræk kom vi ikke nær nok til Thingvalla-Linjens Plads; vi maatte atter tage en lang Spadseretur og kom omsider efter endel Vanskeligheder til den rette Plads. Forfærdelig sulten og træt havde vi nu vandret uafbrudt en halv Dag. Efter at have opholdt os en Tid i Pakhuset, fik vi endelig Lov til at komme ombord. Det var „Hekla", som vi skulde gjøre Turen med. Den 9de, Kl. 4 Eftерm., afsejlede vi med smukt Vejr. Om Rejsen over Vandet har jeg ikke meget at berette; vi havde godt Vejr og en behagelig Rejse. Paa anden Plads, hvor jeg var, var alt optaget mest af Lystrejsende, som skulde overvære Udstillingen, samt nogle Amerikanere fra Kalifornien. Forplejningen og Opvartningen var meget tilfredsstillende; jeg blev straks bedre, da jeg kom ud paa Vandet og var ikke sysyg en Dag, men fik god Appetit til at spise, saa at jeg baade blev stærkere og kom til at se bedre ud for hver Dag.

Den 23de om Morgenen var vi i Kristiania, hvor vi fik Lov til at gaa iland, da vi skulde blive der til om Eftermiddagen. Den 24de paa Efterm. ankom vi til Danmarks Hovedstad. En Masse Mennesker vare forsamlede ved Toldboden, og blandt dem blev jeg forbauset ved at finde Hr. Jens Andersen fra St. Paul. Da jeg kom ned og fik hilse paa ham, fortalte han, at „Stjernen" havde bragt Meddelelse om vor Ankomst. Han bad mig derpaa følge med til hans Logi; C. G. Jensen og han havde lejet et Værelse tilsammen, og nu var Christ i Jylland, saa at jeg kunde afbenytte hans Seng til han kom tilbage; det skulde ikke koste mig noget. Jeg tog imod Tilbudet, uagtet det var min første Bestemmelse at reise lige hjem. Jeg blev her i tre Dage, besøa Udstillingen og andre Seværdigheder og havde en fornøjelig Tid i Andersens Selskab. Jeg er saavel ham som Hr. Jensen Tak skyldig for deres Gjæstfrihed.

Søndagen d. 1. Juli ankom jeg endelig til mit Hjem, hvor jeg blev modtaget af mine Forældre og Søskende, alle i bedste Velgaaende. Mine Forældre forskrækkedes over mit daarlige Udseende, men jeg mente, at det nok vilde blive godt; dog kunde jeg alligevel ikke holde ud ret længe, førend jeg maatte tilsengs. Jeg holdt Sengen i nogle Dage, uden at jeg blev bedre. Jeg sendte da Bud til Doktor Lassen, Hadsteen; han kunde imidlertid ikke sige, hvad Aarsagen til Sygdommen var; dog gav han mig Medicineг, som han mente nok skulde gjøre Gavn, især dersom jeg kom op, istedetfor at holde Sengen. Jeg søgte at efterkomme hans Befaling saa vidt som muligt; dog at være oppe, var mig i Længden en Umulighed. Jeg var meget syg; Vejret var koldt, og Regn havde vi næsten hele Juli og August Maaned. Jeg havde Besøg af Doktoren 3 Gange og brugte flere af hans Mediciner uden at opnaa nogen Bedring. Jeg blev imidlertid værre, saa jeg besluttede helt at ophøre med at bruge Medicin.

Det var hen i Slutningen af August. Jeg havde nu lidt frygteligt hele Tiden, siden jeg kom hjem; efter at have ophørt med at bruge Medicin og indført en meget forsigtig Levemaade, syntes jeg ogsaa at blive bedre. I ethvert Tilfælde blev jeg fri for de forfærdelige Smerter, som jeg havde lidt af saalænge.

Tiden gik nu hen, jeg havde i Reglen Besøg hver Dag af Venner og Bekjendtere. Vejret blev lidt bedre, og den 17. Sept. besluttede jeg, at gjøre en Rejse til Aarhus for at se en Læge. Rejsen gik ogsaa helt godt af, jeg talte til Doktor Tage Hansen, som er Læge for Amtssygehuset og meget bekjendt for sin Dygtighed. Efter at have underføgt mig, erklærede han ikke at kunde sige noget bestemt, om Aarsagen til min Sygdom, Medicineг kunde i hvert Tilfælde ingen Nytte gjøre; alt hvad han kunde gjøre var at foretage en Operation, og han vilde garantere, om jeg underkastede mig en saadan, hvis jeg ikke blev fuldstændig rask, skulde jeg under alle Omstændigheder blive meget bedre. Paa hans Ord besluttede jeg mig da til at blive opereret. Og før at han kunde se mig hver Dag, og lære Sygdommen at kjende, maatte jeg lade mig indlægge paa Amtssygehuset. Den 10. blev jeg indlagt; det blev lange og kjedelige Dage for mig, jeg havde ikke Lyst til noget, jeg kunde ikke lade være at tænke paa hvad der forestod. Venner og Bekjendte vare flinke til at besøge mig, men det er kun fire Timer om Dagen at Fremmede maa opholde sig paa Sygestuerne, den øvrige Tid var jeg alene. Tiden gik dog, og den 27de om Morgenen kom der Bud at jeg maatte komme ned i Operationsstuen, dernede saa det slet ikke behageligt ud, dog jeg fik ikke Tid til nogen Betragtning, jeg fik straks Ordre til at bestige Bordet, hvor Svampen med den bedøvende Væske blev holdt for Næsen af mig. Næsten i samme Nu, var jeg under dens Indflydelse; hvad mere der skete ved jeg ikke, for da jeg igjen kom til Bevidstheden var jeg paa mit Værelse og i min Seng, jeg havde nu Kvalme og var meget syg, hvilket varede et Par Dage, siden den Tid er det stadigt bleven bedre, Doktoren haaber det bedste, og jeg tror ogsaa selv, at jeg nok med Guds Hjælp skal gjenvinde min Helbred. Glad derover er det jeg sender disse Linien til Venner og Landsmænd i det fjerne Westen, og jeg ved at der er mange som vil glæde dem med mig. Mit Haab er nu til min Gud, at dersom det er hans Vilje, at jeg igjen kan faa skue det frie Amerika, og kjære Venner og Landsmænd, skal dette mit Ønske ikke gaa i Opfyldelse, saa skal jeg dog aldrig glemme Amerika, ligesaalidt som jeg nogensinde kan glemme den Venlighed og Kjærlighed, hvormed jeg som en Fremmed blev modtaget. Derfor kjære Venner og Landsmænd, modtag herved gjennem „Stjernen" disse Linier, min hjærteligste Hilsen og Tak. Ja, nu til Slutning et Farvel og Levvel til alle, saavel Redaktør som Læsere fra Eders Landsmand.

Søren Sørensen.

Paul & Templin,
Sagførere.
St. Paul. : : : Nebr.

The Perkins Wind Mill.

Kjøb den bedste og Spar Penge.
Forhandles af
Olsen & Sondergaard
Nysted, Nebr.

De kan ikke saa fortalt saameget i Deres Breve til de Kjære i Fædrelandet som De gjerne vilde? Nuvel, der kan raades Bod paa Manglen; mange har fundet „Stjernen" en udmærket Hjælper i denne Henseende. Prøv det, $2.00.

DR. CLARKE
Intet Salær for end Bedring! | Etableret 1851. | 186 Syd Clark St. | CHICAGO, ILL.

Den gamle, paalidelige Læge og Chirurg, behandler fremdeles med største Dygtighed og Held

ALLE PRIVATE NERVØSE OG CHRONISKE SYGDOMME, UNGE OG MIDDELALDRENDE MÆND

samt alle Personer, som ved deres egen Bedrift af Uforsigtighed og Svaghed—paa hvilketsomhelst Tidspunkt af deres Liv—have paadragt sig et hemmeligt Onde, som Følge af Overtrædelse af Naturens Love, skulde straks raadspørge den berømte Dr. Clarke. Erindrer! Nervøse Svagdomme (med eller uden Drømme) eller Svækkelse og Tab af Nervekraft behandles efter nye Methoder med aldrig svigtende Held. Gamle Mænd, som lide af Svagheder, ville finde en hurtig Hjelp og Lindring samt i mange Tilfælder en fuldstændig Helbredelse. Det gjør intet til Sagen, hvad De forhen har brugt eller hvem, der uden Held har behandlet Dem.

De frygtelige Gifter af Syfilis tilligemed alt usundt Blod og Hudsygdomme helbredes fuldstændig uden Kvikslv. Husk paa, at en farlig Sygdom hvis den bliver forsømt eller urigtig behandlet, forgifter de nuværende og kommende Slægter.

Alle unaturlige Udsommelser helbredes hurtigt uden at hindre den Syges Forretninger. Ingen Experimenter. Begge Kjøn konsulteres fortrolig. Alder og Erfaring er af Vigtighed i disse Tilfælder. En skreven Garanti for Helbredelse gives ved ethvert Tilfælde, som behandles.

Syge, der lide af chroniske Sygdomme, bør uforbeholdent skrive og fortælle Symptomerne af deres Tilstand. Sygdomstilfælder helbredes, som Andre ikke have kunnet kurere.

Send 4 Cts. i Frimærker for et berømt Værk over chroniske, nervøse og delikate Sygdomme. De faar i det norsk-dansk Sprog en udsommende Symptomologi (Forklaring over Sygdomstegn), hvorved De selv kan komme efter Deres Sygdomstilfælde. Konsultationer, personlig eller skriftlig, fri. Konsulter den gamle Doktor. Tusinder ere blevn helbredede. Private Kontorer o. Modtagelsesværelser. Alle, som agte at indgaa i Ægteskab, skulle skrive efter Dr. Clarkes berømte Veileder for Damer og Herrer. Pris for en enkelt 15 Cts., begge 25 Cts. i Frimærker. Raadfør Dem med Dr. Clarke, før end De henvender Dem til noget Andet. Et ærligt Skrev eller Besøg kan befri Dem for fremtidige Lidelser og Skam, samt formere Deres Livs glædne Kar. Mediciner sendes hvorsomhelst og med betragende Sikkerhed. Kontorid fra Kl 8 til 8; Søndag fra Kl. 9 til 12.

Skandinavisk tales. Breve adresseres
F. D. CLARKE, M. D.,
186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

Udfrielsen af Babel
og
Varslerne derom.
Et Blik paa
Profetiens Ord og Kirkens Historie.
Af
P. C. Trandberg.
Pris: 15 Cents (45 Sider) Faaes i „Skandinavens" Boghandel, 183—187 N. Peoria Str. Chicago, Ill.

Petersen & Schlytern,
Assurance-Agenter i Dannebrog.
Repræsenterer Continental i New York og Phœnix i Hartford. Besørger den sikreste og billigste Forsikring mod
Brand, Lynild og Orkaner.

Aflæg et Besøg hos
E. W. Robbins,
Hans Udvalg i
Dry Goods,
hvide Varer,
Kjoletøjer,
Sommerhatte,
Modepynt,
Stovler og Sko
er komplet og af de mest moderne Mønstre.
Ingen Trouble
for os at fremvise Varerne.
Værs'god! Træd ind! Velkommen!
ST. PAUL, NEBR.

Carl Schiodte,
Dansk Dyrlæge
Office: West 3die Str.
HOSPITAL: SYCAMORE ST.,
Grand Island, Nebraska.

Dr. A. J. Sanders,
Grand Island, Nebraska.
Kontor i Fonner's Block, 3. Gade.
Behandler kroniske og indviklede Sygdomme. Specialist i Strube- og Lungesygdomme samt i Katarrh.
17 Aars Erfaring.

Norge, Sverige, Danmark, Finland og Amerika.
Dampskibene, som sejle ugentlig, er udtrykkelig af Første Klasses, og er af de største, hurtigste og bedst udstyrede i Verden. Bekvemmeligheden for Passagerer er uovertræffelig. Læge, Opvartere og Tolk er altid til Tjeneste uden Betaling. Ethvert Hensyn til Passagerernes Bekvemmelighed bliver grundigt prøvet og virkeliggjort. Alle, som har til Hensigt at gaa til "Gamle Landet" eller som ønsker at sende Bud efter Venner, kan kjøbe gjennemgaaende Billetter til og fra enhver Jernbanestation i Amerika, og sikre sig den mest behagelige Reise med Anchor Linien, som er den billigste af nogensomhelst Slags med Hensyn til Rejse eller Bagage ved at anløbe England og Skotland. For videre Underretning henvende man sig til Anchor-Liniens Lokalagenter eller til
HENDERSON BROTHERS,
Gen.-Agenter,
72 La Salle St., Chicago.

WIEBE'S.

Hovedkvarteret
— for —
Manufaktur- og hvide Varer,
færdigsyede Klæder,
Fodtøj, Kaaber, Tæpper, Sengetøj, Gulvtæpper m. m.
er i Wiebes Butik.
Enhver søger at komme først, naar Wiebe i
GRAND ISLAND
begynder at uddele sine Godtkjøb. Der er en
Jagen, Hastværk og Trængsel
uden Sammenligning efter at komme i Besiddelse af første Plads ved vore af Menneskemassen belejrede Diske. Vi ønske ikke at nogen skal omkomme i Stimlen, derfor kundgjør vi
Godtkjøb for Alle!
Mit Etablissement er propfuldt af Varer, og enhver Artikel er billig og kommer fra Byen „Godtkjøbing".
Wiebe har iaar
undertraadt Vare- og Prislisten.
Det koster intet at besøge ham. Kom!
Dansk Salgsmand: T. Nielson.
GRAND ISLAND — — — — NEBR

North Platte Lumber Co.
Howard City, Nebr.
— handler med —
alle Slags Tømmer og Byggematerialе.
God Kvalitet og lave Priser.
Vi sælger til St. Paul Priser
J. K. Cutler,
Manager.

tung Vægt. „Forstilt Koldsindighed — Rosentræet — Perlen — hun saa op til Stjernerne og sukkede — hun modtager Besøg af ham uden at sige mig det:" det var Themaet, hvorover mine Tanker varierede i det Uendelige. Jeg søgte at ryste dem af mig, men de hang kun desto fastere.

Paa Vesterbros Passage standsede jeg. Lygterne glimrede mat gjennem Taagen og Mørket; hvad vilde jeg ikke give for en lysende Tanke, som kunde føre mig ud af dette Vilderede paa ret Vej!

Pludseligt kom den lysende Tanke: gaa hjem til Estrid og faa Forklaring paa det Altsammen!

Det var en god Beslutning. Jeg vendte mig hurtigt om og gik rask hjem. Ad Vesterbro gik det med Stormskridt: nu skulde jeg jo snart faa Gaadens Opløsning.

Men da jeg kom til Frederiksbergs Alle, blev jeg atter tvivlraadig og sagtnede mine Skridt. Hvilken Gaade vilde jeg have opløst? Hvis der nu ingen Gaade var? Hvis det Hele var en ugrundet Skinsyge, en latterlig Skinsyge, dobbelt latterlig hos mig, der saa ofte havde spottet Skinsygen som det Taabeligste og Urimeligste! og nu blev jeg selv skinsyg uden Skygge af Grund, anden end den, at Hvidbjørn havde været i Besøg, medens jeg var ude, og det havde Estrid glemt at sige mig.

Nej jeg vilde slet Intet sige, ikke tale derom, det var jo kun at gjøre mig selv latterlig. Og dog — —

Nu stod jeg udenfor mit Hjem og saa op til Vinduerne. Gardinerne vare trukne for, men der var Lys i Stuen. Der stod jeg i et slemt Dilemma: enten sagde jeg Intet, men fik da heller Intet at vide, blev i den samme Uvished — eller jeg sagde Alt til Estrid, men gjorde mig da maaske selv til Latter ved en taabelig og ugrundet Skinsyge.

„Nu ved jeg hvorledes jeg vil bære mig ad," sagde jeg til mig selv efter nogen Overvejelse. „Jeg vil slet Intet sig, men blot se paa Estrid, se roligt paa hende. Kan hun da se paa mig igjen uden at skifte Farve, se paa mig med et klart og uskyldigt Blik, saa er Alting godt — og saa vil jeg knække Halsen paa Morbro'er den første Gang jeg møder ham igjen:"

Det fandt jeg, var det Fornuftigste, og gik roligt op ad Trapperne. Forstuedøren stod aaben. „Det var besynderligt!" tænkte jeg, „hvorfor mon den ikke er lukket?"

Sagte aabnede jeg Døren til Dagligstuen, et svagt Lysskjær fra Lampen strømmede mig imøde og — — o rædselsfulde Syn, som bragte mit Blod til at

thi efter det voldsomme Tryk, hvorunder min iboende Livsglæde nys havde været knuet ned, rejste den sig med forøget Spændkraft og søgte paa alle Maader at skaffe sig Luft.

Men nu lagde Estrid sig imellem. „Kjære Venner, det gaar paa ingen Maade an. I kunde tage Livet af Moder, om hun saa pludselig fik Halsdan at se uden mindste Forberedelse. Han maa blive her, medens En af Eder underretter Fa'er og Mo'er derom, og de faa Tid til at fatte sig."

„Saa vil jeg gaa," sagde Hvidbjørn.

„Og jeg bliver hos dig, min søde velsignede Estrid."

„Har du været hos Etatsraaden? Og gav han dig godt Haab? Du er saadant udmærket Humør."

„Blæse med Etatsraaden! Jeg har oplevet ganske andre Ting. Men det skal jeg siden fortælle dig, nu vil jeg snakke med Svoger."

„Farvel!" raabte Hvidbjørn ude fra Forstuen.

„Og bring saa Fa'er og Mo'er og Søstrene tilbage med," sagde Estrid. „Men tal endeligt forsigtigt til Moder."

„Og bring Morbro'er med, om du ser ham," sagde jeg til. „Han har rigtignok ikke fortjent det, men jeg vil lade Naade gaa for Ret."

„Saa lejer jeg en hel Omnibus og kjører Familien herhen i," sagde Hvidbjørn idet han gik.

„Endnu kan jeg dog ikke faa i mit Hoved, at du virkelig lever," sagde jeg til Halsdan.

„Da maa du se at faa det i dit Hoved, for det er, hvad man kalder Kjendsgjerning."

„Men vi holdt dig Alle for død, og der var kommen saa bestemt Efterretning om din Død."

„Er det da aldrig før hændt sig, at Rygter og Aviserne har slaaet en Mand ihjel, medens han endnu var lysevende? Forøvrigt er det denne Gang gaaet høist naturligt til. Jeg skal nemlig fortælle Jer, at da jeg for [illegible] Aar [illegible] rejste herfra, traf jeg paa Udrejsen i London en haabefuld ung Mand, som [illegible] Christian Skefte og forresten var han ligefaa stor en Laban, som jeg selv var [illegible] gang. Vi bleve paa Overrejsen til New York Hjertensvenner og fik saa den [illegible] fløjne Idé, at vi skulde bytte vore Navne og vore Papirer. Han blev i New York, medens jeg drog længer ind mod Vesten. Først to Aar efter fik jeg at vide, at han var død i Fængsel, og det er hans Død, som Konsulen har tilmeldt Eder."